

31. 5. 2018

Veźměte, prosĭme, na vědomĭ, ŷe text ělĀnku odpovĭdĀ platně prĀvnĭ űpravě ke dni publikace.

Ŭěelově dělenĭ veřejnĚch zakĀzek jako ŷto ěastĭ „neŷvar“ zadavatelű

S tĭm, jak v ěeskěm prostředĭ vzrŭstĀ mnoŷstvĭ veřejnĚch zakĀzek, stoupĀ i snaha některĚch zadavatelű vyhnout se zĀkonnĚm povinnostem se zadĀvĀnĭm veřejnĚch zakĀzek spojenĚm, přĭpadně uloŷeně povinnosti zmĭrnit.

V souvislosti s vĚše uvedenĚm se pak műžeme ěim dĀl ěastěji setkat s přĭpady, kdy zadavatel veřejnou zakĀzku űěelově rozdělĭ. ZĀkon ě. [134/2016](#) Sb., o zadĀvĀnĭ veřejnĚch zakĀzek, ve zněnĭ pozdějŷĭch předpisű, (dĀle jen „ZVZ“) sice sĀm v § 101 rozdělenĭ veřejně zakĀzky umoŷņuje, avŷak jen za zĀkonem stanovenĚch podmĭnek.

Tyto podmĭnky stanovuje mj. § 35 ZVZ, kterĭ űvĀdĭ i to, ŷe zadavatel műŷe veřejnou zakĀzku rozdělit na vĭce ěastĭ, kterě jsou ve vzĀjemně ěasově, věcně a mĭstnĭ souvislosti, pouze v přĭpadě, ŷe tĭm neobejde povinnosti zĀkonem stanoveně. Mezi dalŷĭ povinnosti patřĭ takě povinnost stanovit dle § 18 ZVZ předpoklĀdanou hodnotu veřejně zakĀzky, kterou zadavatel rozdělil na ěasti tak, ŷe seěte předpoklĀdaně hodnoty vŷech dĭlĭěch ěastĭ veřejně zakĀzky. Tento koneěnĭ souěet pak tvořĭ jeden funkěnĭ celek, na jehoŷ zĀkladě se urěuje reŷim, v jakěm bude veřejnĀ zakĀzka zadĀvĀna.

V souěasnosti se vŷak rozmĀhĀ praxe zadavatelű, kterĭ űěelovĚm rozdělenĭm veřejně zakĀzky na vĭce samostatnĚch veřejnĚch zakĀzek (kterě by ale sprĀvně měly bĭt pouze dĭlĭě ěastĭ veřejně zakĀzky) dosĀhnou umělěho snĭŷenĭ předpoklĀdaně hodnoty veřejně zakĀzky.

Tĭmto jednĀnĭm se zadavatelě snaŷĭ dosĀhnout toho, ŷe např. z jedně nadlimitnĭ veřejně zakĀzky rozdělenĭm vznikne několik „menŷĭch“ veřejnĚch zakĀzek, jejichŷ předpoklĀdanĀ hodnota űŷ ale bude odpovĭdat veřejně zakĀzce podlimitnĭ nebo veřejně zakĀzce malěho rozsahu. V dűsledku toho by byla veřejnĀ zakĀzka zadĀvĀna v jiněm (mĭrnějŷĭm) reŷimu, neŷ by sprĀvně bĭt měla, a tedy v rozporu s § 18 ZVZ.

V takovĚch přĭpadech pak soudy, přĭp. jině sprĀvnĭ orgĀny při zjiŷtűvĀnĭ, zda je konkrětnĭ plněnĭ ve prospěch zadavatele veřejně zakĀzky jedinou veřejnou zakĀzkou, nebo několika jednotlivĚmi veřejnĚmi zakĀzkami, musĭ zkoumat věcnĭ charakter takověho plněnĭ. V přĭpadech, kdy zadavatel poptĀvĀ plněnĭ svĚm charakterem totoŷně ěi obdobně (tj. zejměna v přĭpadech, kdy je plněnĭ stejněho nebo srovnatelněho druhu uskuteěņovaně pro těhoŷ zadavatele v těmŷe ěasověm obdobĭ a za tĚchŷ podmĭnek co do charakteru plněnĭ), musĭ bĭt veřejnĀ zakĀzka zadĀna jako jedinĀ veřejnĀ zakĀzka dle ZVZ (kterĀ ale samozřějmě műŷe bĭt rozdělena v souladu se zĀkonem).[1]

V těto souvislosti pak jeŷtě zbĭvĀ přĭpomenout zdĀnlivou odliŷnost mezi předchozĭ a souěasnou prĀvnĭ űpravou zadĀvĀnĭ veřejnĚch zakĀzek při posuzovĀnĭ toho, zda spolu několik veřejnĚch

zakázek, resp. plnění, souvisí natolik, že je nutné je považovat za jednu veřejnou zakázku.

Souvislost plnění dílčích veřejných zakázek byla totiž z hlediska zákona č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách, posuzována ze čtyř základních kumulativních hledisek, a to z hlediska věcného, časového, místního a funkčního. Naproti tomu úprava obsažená v ust. § 18 odst. 2 zákona č. [134/2016](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, určuje, že součet předpokládaných hodnot jednotlivých plnění musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Popisovaná odlišnost však neznamena, že se výše uvedená hlediska mění. Věcná a místní hlediska tak budou i nadále zohledňována, neboť je zákonodárce podřazuje pod hledisko funkčního celku.

Lze tedy shrnout, že ve výše popsaných případech, kdy zadavatel vydává dílčí veřejné zakázky za zakázky samostatné za účelem zdánlivého snížení jejich předpokládané hodnoty, se jedná o obcházení zákona, které je v rozporu nejen se základními právními zásadami, ale i s pravidlem výslovně uvedeným v § 35 ZVZ.

Mgr. Lukáš Dořičák,
advokátní koncipient

[ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 731 514 996
e-mail: doricak@arws.cz

Mgr. Antonín Hajdušek,
právník

[ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 725 992 682

e-mail: hajdusek@arws.cz

[1] viz např. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, sp. zn. 3 As 73/2014-50

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ČERVEN 2026](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - KVĚTEN 2026](#)
- [Hodnocení demo prostředí v IT veřejných zakázkách: užitečný nástroj, nebo cesta k netransparentnosti?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)
- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přestupek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)